

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ КУЛЬКОВОЇ РУЧКИ І ОЛІВЦЯ

Розробив: викладач Драган Ю.С.
КАФК

ЗМІСТ

1

ПРАДАВНІ ПИШУЧІ ІНСТРУМЕНТИ

2

ГРАФІТНІ ОЛІВЦІ

3

ГРАФІТНІ ОЛІВЦІ

4

МЕХАНІЧНИЙ ОЛІВЕЦЬ

5

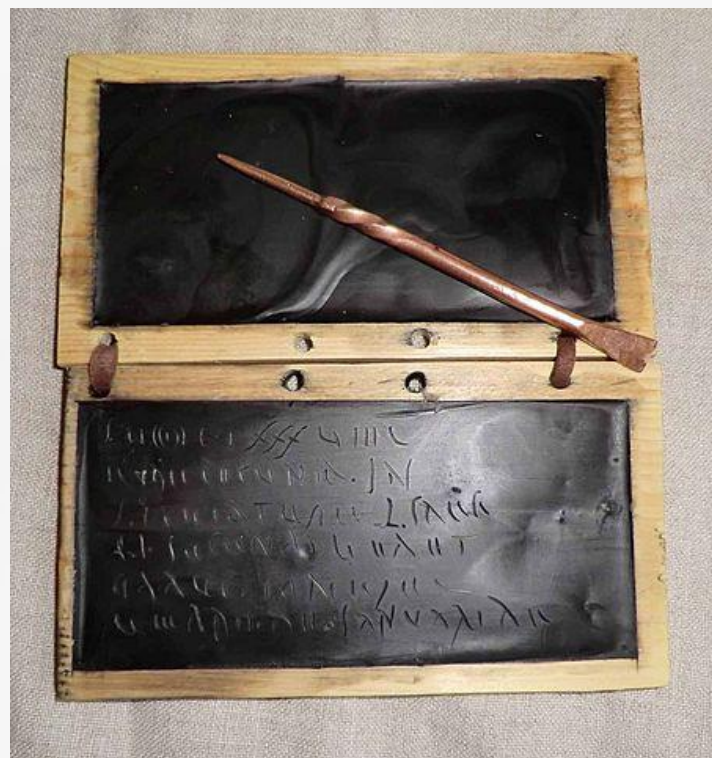
КУЛЬКОВА РУЧКА

ПРАДАВНІ ПИШУЧІ ІНСТРУМЕНТИ

Пишучі інструменти відомі з найдавніших часів, з тих пір як у людей з'явилася потреба фіксувати свої думки, вести переписку, складати документи.

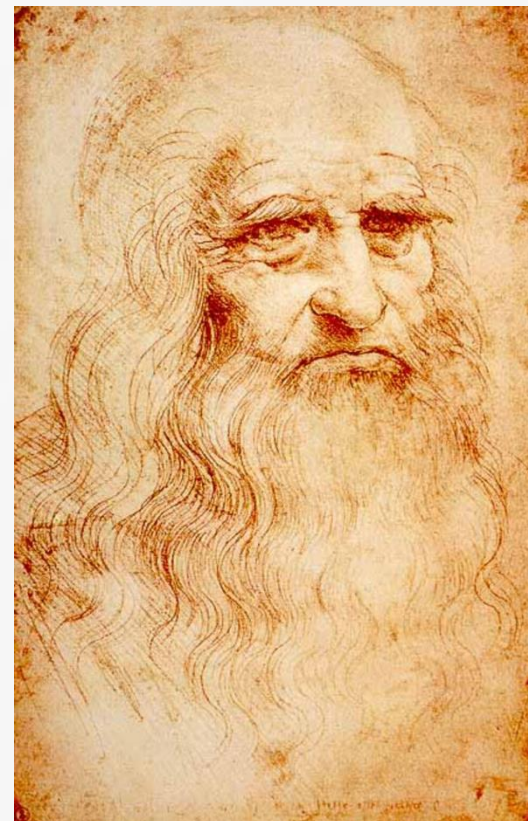
Прабатьками авторучки були древні єгиптяни - у гробниці фараона Тутанхамона була знайдена загострена трубочка з міді, яку заповнювали темною рідиною - чорнилом. Воно просочувалося по волокнах стебла і накопичувалося на загостреному кінці трубочки. При письмі на папірусі залишався чіткий тонкий слід.

Римляни використовували стило з олова для креслення на сувоях папірусу і пергаменту та письма на воскових табличках.

ПРАДАВНІ ПИШУЧІ ІНСТРУМЕНТИ

Історія олівця починається з XI століття. Художники малювали тоді в основному паличками, виготовленими із суміші свинцю з цинком, іноді їх називали "срібними олівцями". Такими інструментами користувалися такі майстри графіки як Дюрер, Ботічеллі тощо.

ГРАФІТНІ ОЛІВЦІ

Графітні олівці відомі з XVI століття. Англійські пастухи з місцевості Камберленд знайшли в землі темну масу, яку використовували для того, щоб мітити овець. Спочатку через колір, схожий на колір свинцю, родовище прийняли за поклади цього мінералу, використововуваного для виливки куль. Але, визначивши непридатність нового матеріалу для цих цілей, почали виготовляти з нього тонкі загострені на кінці палички і використовували їх для малювання. Такі палички були м'якими, бруднили руки і підходили для малювання, але не для письма. У XVII столітті графіт звичайно продавали на вулицях. Покупці, в основному художники, затискали ці графітові палички між шматочками дерева або гілочками, загортали їх у папір або обв'язували їх мотузкою.

Карандаш 1630 года выпуска

ГРАФІТНІ ОЛІВЦІ

Перший документ, у якому згадується дерев'яний олівець, датований 1683 роком. У Німеччині виробництво графітних олівців почалося в Нюрнберзі. Німці догадалися змішувати графітний порошок із сірою і клеєм, одержуючи таким чином стрижень не найвищої якості, але по більш низькій ціні. Щоб приховати це, виробники олівців прибігали до різних хитрощів. У дерев'яний корпус олівця з обох боків вставляли шматочки чистого графіту, у середині ж знаходився низькоякісний штучний стрижень. Іноді внутрішність олівця і зовсім була порожньою. Зрозуміло, що так називаний "Нюрнберзький товар" не користувався гарною репутацією.

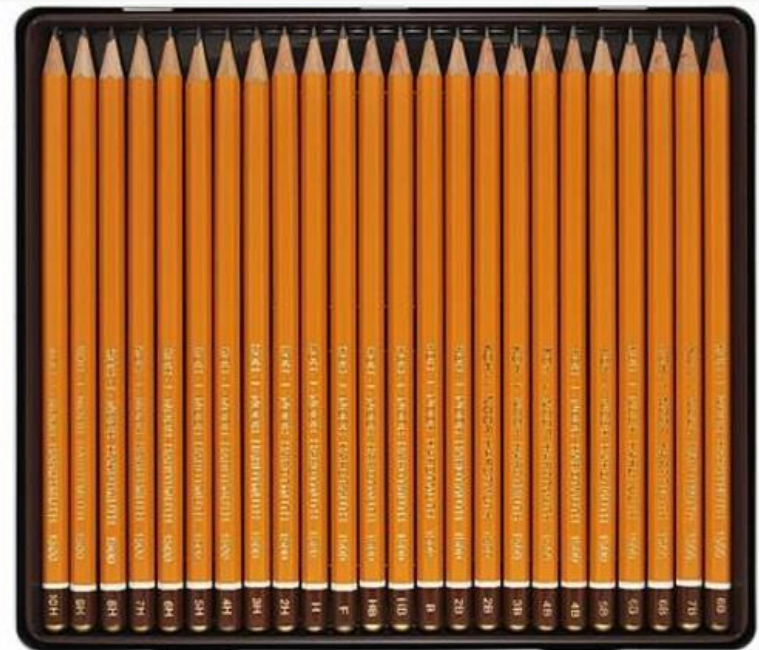

СУЧАСНІ ОЛІВЦІ

Сучасний олівець винайшов у 1794 році талановитий французький вчений і винахідник Ніколя Жак Конте. Наприкінці XVIII століття англійський парламент увів найсуворішу заборону на вивіз дорогоцінного графіту з Камберленду. Порушення цієї заборони каралося дуже суворо, аж до страти. Але, не дивлячись на це, графіт продовжував потрапляти в континентальну Європу контрабандним шляхом, що призвело до різкого збільшення його ціни. За завданням французького конвенту, Конте розробив рецептуру змішування графіту з глиною і виробництва з цих матеріалів високоякісних стрижнів. За допомогою обробки високими температурами була досягнута висока міцність, однак ще більш важливим був той факт, що зміна пропорції суміші давала можливість робити стрижні різної твердості, що і послужило основою сучасної класифікації олівців по твердості (H - твердий, B - м'який, HB - середньої твердості).

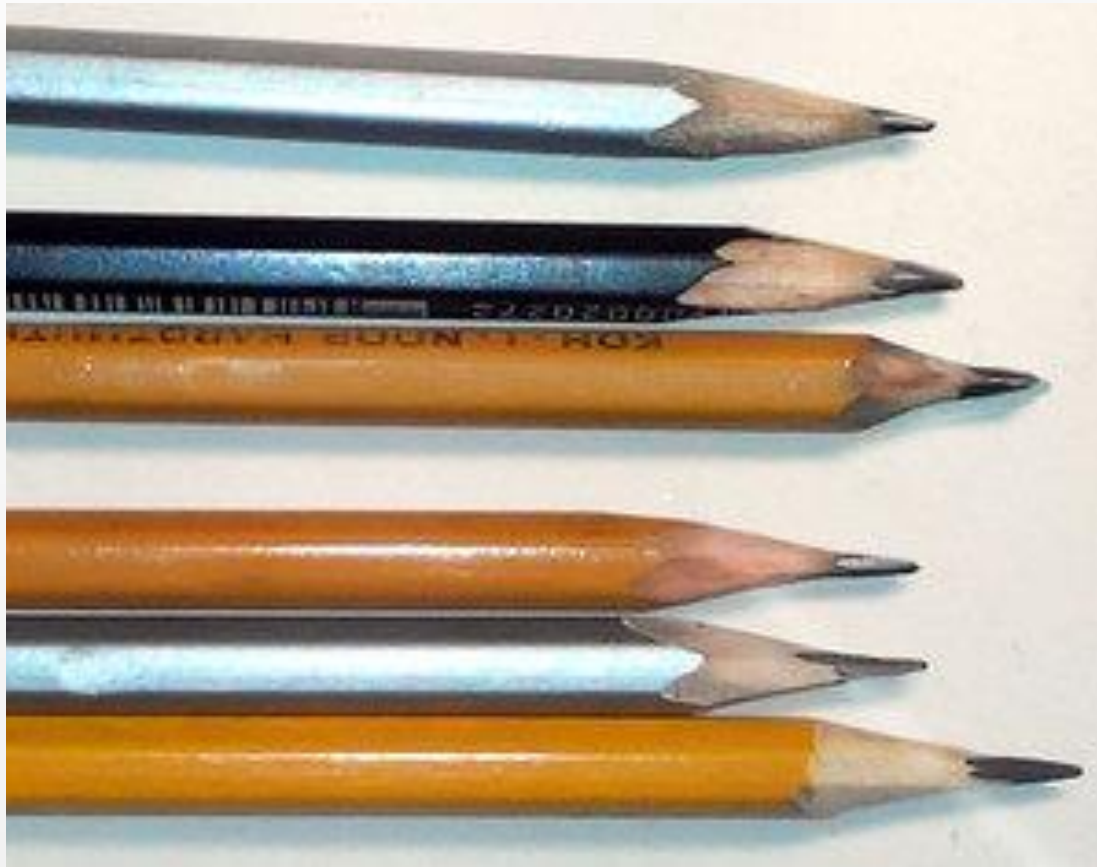
СУЧАСНІ ОЛІВЦІ

Цифри перед буквами означають подальший ступінь м'якості або твердості. Це залежить від процентного вмісту графіту в суміші, що також впливає на колір стрижня (грифеля) - чим більше графіту, тим темніше і м'якше грифель олівця. У сучасних грифелях використовуються полімери, що дозволяють добиватися потрібного сполучення міцності й еластичності, дають можливість виготовляти дуже тонкі грифелі для механічних олівців (до 0,3 мм).

СУЧАСНІ ОЛІВЦІ

Звичну нам шестигранну форму корпусу олівця запропонував наприкінці XI століття граф Лотар фон Фаберкастл, помітивши, що олівці круглої форми часто скачуються з похилих поверхонь.

МЕХАНІЧНИЙ ОЛІВЕЦЬ

2/3 матеріалу, що складає простий олівець, іде у відходи при його заточенні. Це наштовхнуло американця Алонсо Таунсенда Кроса, піонера сучасних пишучих інструментів, на створення в 1869 році металевого олівця. Графітний стрижень розміщався в металевій трубці і міг за необхідності висуватися на відповідну довжину. Цей скромний початок вплинув на розвиток цілої групи товарів, що використовуються сьогодні повсюдно. Найпростішою конструкцією є механічний олівець із грифелем 2 мм, де стрижень утримується металевими притисками (цангами) - цанговий олівець. Відкриваються цанги при натисканні кнопки на кінці олівця, що приводить до висунання грифеля на довжину, регульовану власником олівця. Сучасні механічні олівці більш досконалі. При кожному натисканні кнопки відбувається автоматична подача невеликої ділянки грифеля. Такі олівці не потрібно заточувати, вони постачені убудованими (як правило, під кнопкою подачі грифеля) ластиком і мають різну фіксовану товщину лінії (0,3мм, 0,5мм, 0,7мм, 0,9мм, 1мм).

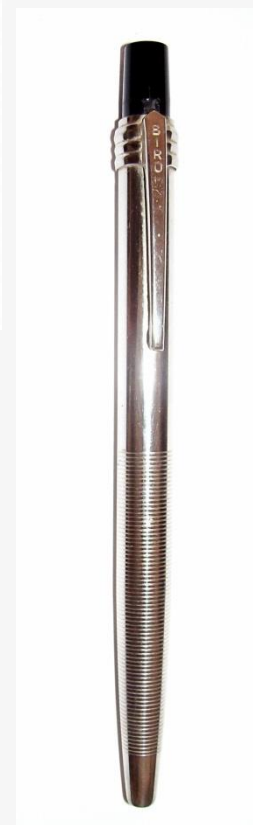
КУЛЬКОВА РУЧКА

Хто ж винайшов ручку?

Вірменські вчені по малюнку, датованому 1166 роком, відновили справжнісіньку... кулькову ручку, якою користувалися давні переписувачі книг. Це була бамбукова паличка, що складалася з двох половинок, всередині у неї - пустотіла кулька, наповнена чорнилами. За мало відомих причин винахід був утрачений, і заново кулькову ручку придумали вже в ХХ столітті. Патент на її винахід у 1938 році (за іншими даними - в 1943 році) одержав угорський хімік Йозеф Біро, що емігрував до Америки. Через кілька років англійці викупили у Біро патент і стали випускати кулькові ручки спеціально для льотчиків - вони, на відміну від чорнильних, не текли і на висоті працювали відмінно.

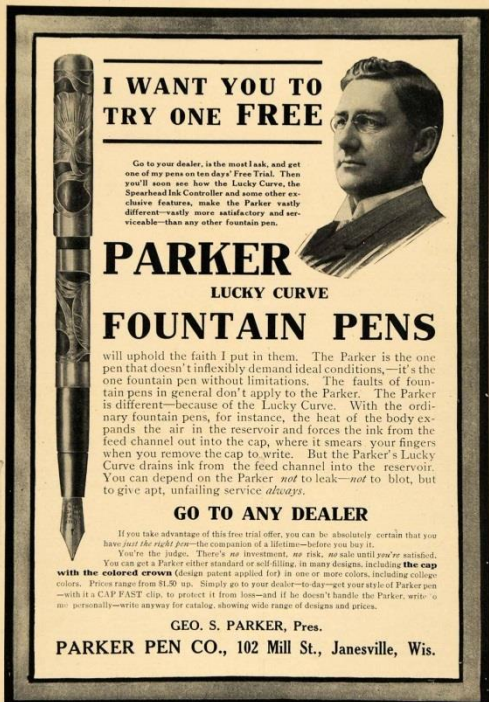

At left, an authentic Birome made in Argentina by Biró & Meyne. At right, Birome advertisement in Argentine

КУЛЬКОВА РУЧКА

Але світові набагато відоміше ім'я Джорджа Стеффорда Паркера. Була зовсім дивна історія про те, як скромний співробітник телеграфної школи, щоб підзаробити, став агентом з продажу пір'яних ручок. Товар був нікчемний - ручки протікали і часто ламалися, Паркер їх лагодив, а одного разу це йому набридло. "Зроби щось краще, і люди це куплять", - сказав він собі і придумав власну унікальну ручку. Уже через рік Паркер заснував свою компанію з виробництва кулькових ручок.

I WANT YOU TO TRY ONE FREE

Go to your dealer, in the most I ask, and get one of my pens on to-day's Free Trial. Then you'll soon see how the Lucky Curve, the Spread Ink Controller and some other exclusive features, make the Parker vastly different—vastly more satisfactory and serviceable—than any other fountain pen.

PARKER
LUCKY CURVE
FOUNTAIN PENS

will uphold the faith I put in them. The Parker is the one pen that doesn't inflexibly demand ideal conditions,—it's the one fountain pen without limitations. The faults of fountain pens in general don't apply to the Parker. The Parker is different—because of the Lucky Curve. With the ordinary fountain pens, for instance, the heat of the body expands the air in the reservoir and forces the ink from the feed channel out into the cap, where it smears your fingers when you remove the cap to write. But the Parker's Lucky Curve drains ink from the feed channel into the reservoir. You can depend on the Parker: *not* to leak—*not* to blot, but to give apt, unflinching service *always*.

GO TO ANY DEALER

If you take advantage of this free trial offer, you can be absolutely certain that you have just the right pen—the companion of a lifetime—before you buy it. You're the judge. There's no investment, no risk, no sale until you're satisfied. You can get a Parker either standard or self-filling, in many designs, including the cap with the colored crowns (design patent applied for) in one or more colors, including college colors. Prices range from \$1.50 up. Simply go to your dealer—to-day—get your style of Parker pen—with it a CAP FAST clip, to protect it from loss—and if he doesn't handle the Parker, write me personally—write anyway for catalog, showing wide range of designs and prices.

GEO. S. PARKER, Pres.
PARKER PEN CO., 102 Mill St., Janesville, Wis.

КУЛЬКОВА РУЧКА

Самою популярною і дешевою вважається ручка фірми BIC, яку в 1958 році створив француз Марсель Бік, вона захопила ринок практично всієї планети. На розробку пишучого вузла ручки у Біка пішло майже чотири роки. Зате результат перевершив усі чекання - ця одноразова ручка була дешевою, зручною, однаково добре писала на будь-якому папері.

Cabinet

**Con la precisión de un reloj...
y sin darle cuerda.**

Siempre a punto punta BIC

En todo momento Punta BIC presta el mejor servicio por su escritura suave, rápida, limpia y duradera.

Desde el modelo BIC CRISTAL a 7 pesetas y el modelo con recambio BIC OFICINA especial tinta negra a 12 pesetas hay otros modelos hasta 90 pesetas.

Sólo es recambio BIC, el verdadero. No admite otro si no es BIC en su sobre individual de garantía.

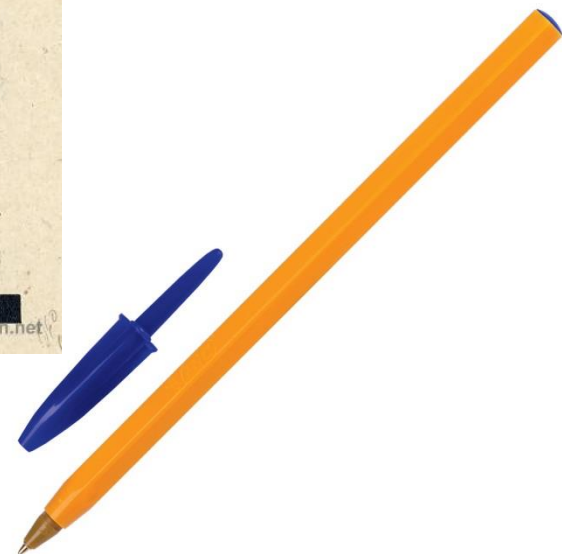
PUNTA

7 ptas.

BIC

LAFOREST, S. A. BARCELONA

www.todocoleccion.net

ВИКОСТАНІ ДЖЕРЕЛА

<https://ukrreferat.com/chapters/rizne/istoriya-vinajdennya-olivtsya-ta-kulkovoi-ruchki-referat.html>